

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/2/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200379
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5012200379.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu: Y. B. T. XXXX, bytom Z., zastúpený Mgr. Miroslavom Hancom, advokátom so sídlom Žilina, Hruštiny č. 602, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Špitálska ul. č. 8 2012, č.k. 20S/45/2012-32, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 30. októbra 2012, č.k. 20S/45/2012-32 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného zo 16. marca 2012, číslo AA/2012/013116-GROK p o t v r d z u j e .

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 30. októbra 2012, č.k. 20S/45/2012-32, podľa § 250j ods. 2 písm. d) OSP zrušil rozhodnutie žalovaného zo 16. marca 2012, číslo AA/2012/013116-GROK a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 485,24 €.

V odôvodnení uviedol, že námietka žalobcu o nezrozumiteľnosti, zmätočnosti a nevykonateľnosti preskúmaného rozhodnutia žalovaného je dôvodná. Zistil, že Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Žilina ako prvostupňový správny orgán v súlade s § 68a ods. 1 písm. b) zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o službách zamestnanosti“) rozhodnutím z 30. decembra 2011, č. C/2011/145058-OK žalobcovi ako fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom, uložil pokutu vo výške 2 000 € za porušenie § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2a ods. 1 zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o nelegálnej práci“), ktorého sa dopustil tým, že pre neho vykonávala prácu jeho dcéra, ktorá v čase vykonávania kontroly nebola dôchodkovo poistená a nebola poberateľkou dôchodku podľa osobitných predpisov, ani nebola žiačkou alebo študentkou do 26 rokov veku. Zamestnávateľ podľa zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) nesplnil svoju povinnosť oznámiť Sociálnej poisťovni zamestnávanie inej osoby. Pokutu v

stanovenej výške uložil účastníkovi konania uhradiť do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet číslo XXXXXX-XXXXXXXXXX, kód banky XXXX, variabilný symbol XXXXXX. Na odvolanie žalovaný rozhodnutím zo 16. marca 2012, číslo AA/2012/013116-GROK rozhodol podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) tak, že odvolaním napadnuté rozhodnutie z 30. decembra 2011 číslo C/2011/145058-OK v časti výroku rozhodnutia zmenil takto: „pokutu 2 000 € (slovom dvetisíc eur) za porušenie § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a) zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní, ku ktorému došlo tak, že dňa 8. novembra 2011 v prevádzkarni: stánok POLYMO-MINI, M. Belu, Žilina účastník konania využíval závislú prácu fyzickej osoby - svojej dcéry U., nar. XX. februára XXXX, s ktorou nemal založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu. Pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol 145058.“

Podľa názoru krajského súdu zmena rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu tak, ako bola vykonaná odvolacím správnym orgánom, má za následok nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Hoci žalovaný zmenil časť výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, neuviedol, ktorá časť preskúmaného výroku zostala zachovaná, ani odvolací správny orgán nevyužil možnosť nanovo formulovať celý výrok a zapracovať čiastočnú zmenu do tohto nového znenia výroku. Výrok zmeňujúceho rozhodnutia neobsahuje ucelený výrok, ktorým by odvolací správny orgán rozhodol vo veci, keď začína slovami: „pokutu 2 000 €“. Okrem toho v zmenenom výroku nie je riadne špecifikovaný zákon, ktorého ustanovenia boli porušené.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný odvolanie. Tvrdil, že z § 59 ods. 2 Správneho poriadku nevyplýva povinnosť žalovaného označiť časť výroku prvostupňového správneho orgánu, ktorá zostala zachovaná. Z výroku preskúmaného rozhodnutia je zrejmé, že sa mení časť výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, a to od slova „pokuta“, pričom nezmenená časť výroku zostáva zachovaná. V dôsledku skutočnosti nemusel nanovo formulovať celý výrok a do neho zapracovať uskutočnenú zmenu. K námietke neúplného citovania právnych predpisov uviedol, že právny predpis použitý v texte rozhodnutia po prvý raz je číslom a názvom špecifikovaný s tým, že v zátvorke je uvedené, ako sa bude ďalej v texte označovať. Poznamenal, že tento postup v aplikačnej praxi aj v súdnych rozhodnutiach je bežný, a preto nie je v rozpore so žiadnym právnym predpisom. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250s OSP), bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Zo spisov vyplýva, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Žiline vykonal 8. novembra 2011 o 10, 20 hod. kontrolu dodržiavania zákona č. 82/2005 Z.Z. v prevádzke žalobcu v Žiline, ul. Mateja Bela, stánok POLYMO-MINI a po jej vykonaní spísal protokol o výsledku kontroly z 28. novembra 2011 číslo C/2011/122598-OK. V protokole uviedol, že v čase výkonu kontroly v stánku žalobcu predávala jeho dcéra U., ktorá kontrolárom uviedla, že je dôchodkovo poistená ako študentka. Žalobca po oboznámení sa s výsledkom zistenia v registri poistencov uviedol, že jeho dcéra nie je študentkou od septembra 2010

a osobitne ju nepoistil z dôvodu, že podľa informácií jeho účtovníčky so svojou dcérou ako s príbuznou v priamom rade nemusel uzatvárať pracovnoprávny vzťah, ani ju prihlasovať do poistenia.

Vo vyjadrení ku kontrolným zisteniam žalobca uviedol iba námietku, že dobrovoľnú výpomoc svojej dcéry nepovažuje za nelegálne zamestnávanie.

Až vo vyjadrení z 9. decembra 2011 žalobca namietal, že kontrolórka Ing. G. kontrolovala dodržiavanie zákonov len vo vedľajšom stánku. V zápisnici o prerokovaní protokolu o výsledku kontroly, ktorá obsahovala aj poučenie podľa § 11 ods. 2 písm. d/ zákona č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov však žalobca výsledky kontrolných zistení nespochybnil. Žalobca podpísal o vykonanej kontrole protokol bez námietok. Na jeho ďalšie námietky už preto s poukazom na citované zákonné ustanovenie nebolo možné prihliadať.

Dostatočne bolo preukázané, že žalobca zamestnával ako samostatne zárobkovo činnú osobu svoju dcéru, ktorá nebola prihlásená v registri poistencov. Na námietky, ktoré žalobca uplatnil v správnom konaní žalovaný vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a ich dôvodnosťou sa riadne zaoberal. Námietka žalobcu, že jeho dcéra prácu nevykonávala za mzdu nie je v danej veci právne významná, lebo žalobca využíval závislú prácu inej osoby, svojej dcéry, ktorá nebola študentkou, ani osobou mladšou ako 26 rokov alebo poberateľkou dôchodku, a ktorá nebola prihlásená do poistenia. Dcéra žalobcu v čase vykonávania kontroly vykonávala prácu predavačky, ktorá musela vykonávať prácu podľa pokynov zamestnávateľa a žalobca nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by jeho tvrdenie preukázal, ani takýto dôkaz vykonať nenavrhol. Rovnako nepreukázal ani tvrdenie, že v čase výkonu kontroly bola na mieste výkonu práce jeho dcéry len jedna kontrolórka a túto námietku v čase skončenia kontroly neuplatnil. Na jeho dodatočne uplatnenú pripomienku už pri rozhodnutí o uložení sankcie nebolo možné zohľadniť, tým skôr, že ju žalovaný pri hodnotení dôkazov označil za účelovú a nehodnovernú. Len pre doplnenie odvolací súd uvádza, že závislou činnosťou je aj práca spolupracujúcej osoby, ktorá nemusí dostávať za svoju prácu mzdu, lebo sa podieľa na profite zo zárobkovej činnosti.

K posúdeniu preskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného odvolací súd uvádza, že v § 47 ods. 2 správneho poriadku sú taxatívne upravené obsahové náležitosti výroku rozhodnutia správneho orgánu. Výroková časť obsahuje konečný záver vyriešenia predmetu správneho konania, ktorá určuje práva a povinnosť účastníkov konania. Výrok je autoritatívnym konštitutívnym rozhodnutím, a preto musí byť jasný a jednoznačný, teda bez najmenších pochybností musia z neho vyplývať práva a povinnosti, ktoré sú založené právoplatným rozhodnutím.

Požiadavka určitosti výroku rozhodnutia je zvlášť opodstatnená v prípade, ak odvolací správny orgán mení časť výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Požiadavku určitosti spĺňa taký výrok rozhodnutia, z ktorého je jednoznačné, v akom rozsahu je prvostupňové rozhodnutie zmenené.

V prejednávanej veci je výrok preskúmaného rozhodnutia žalovaného jednoznačný, jasný a zrozumiteľný, aj keď novým spôsobom neformuluje znenie celého výroku. Z jeho obsahu je zrejmé, v ktorej časti bol výrok rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa zmenený a aj spôsob, akým k nemu došlo. Odvolací súd preto nezistil nedostatky vo formulácii zmeňujúceho výroku z ktorého možno zistiť, za aké konanie bol uložený žalobcovi administratívny postih, čím došlo k porušeniu právnej povinnosti žalobcu aj na základe akého právneho predpisu bola sankcia uložená a v akej výške.

Zodpovedá skutočnosti tvrdenie, že súčasťou výrokovej časti podľa § 47 ods. 2 OSP je uvedenie právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo.

Podľa právneho názoru odvolacieho súdu už záhlavie preskúmaného rozhodnutia žalovaného obsahuje číselné aj slovné označenie zákona tak, ako bol uverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky aj s legislatívnou skratkou, ktorej používanie je upravené aj v legislatívnych pravidlách vlády.

Vo výroku preskúmaného rozhodnutia bol právny predpis označený legislatívnou skratkou (§ 68a ods. 1 písm. b/ zákona o službách zamestnanosti), teda právny predpis bol vo výroku rozhodnutia označený

určite a zrozumiteľne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu rozsudok súdu prvého stupňa podľa 220 OSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

V prejednávanej veci žalobca úspech nemal, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovaný nárok na náhradu trov konania nemá. Odvolací súd preto účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.